

РЕШЕНИЕ

№ 4811

гр. София, 09.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 09.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **3486** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК.

С решение № 4101 от 23.07.2020 г. съдът е прогласил по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], нищожността на Ревизионен акт № Р-2219-1405419-091-001 от 27.10.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта изменена и потвърдена с решение № 303 от 27.02.2017 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място].

Постъпила е молба от 07.07.2020 г. от жалбоподателя [фирма], чрез адв. Ж. К., с искане за поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в диспозитива на постановеното по делото решение № 4101 от 23.07.2020 г. относно размера на установените с РА задължения.

Ответникът директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] не взема становище по молбата.

Съдът, като съобрази доводите на жалбоподателя [фирма] намира молбата за основателна по следните съображения:

По аргумент от противното на чл.156, ал.1 ДОПК предмет на съдебно оспорване е ревизионният акт в частта, която не е отменена с акта на горестоящия орган. В случая, с решение № 303 от 27.02.2017 г. решаващият орган е изменил РА, поради което предмет на установените с РА задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2010 г. след отменителното решение на ДОДОП С. е корекция с 508 742.08 лв., вместо първоначално приетите с РА 1 009 728.65 лв.

Предметът на съдебното оспорване не се определя от посоченото в жалбата до съда, а по силата на чл.156, ал.1 ДОПК – от неотменената част на РА. Ето защо и съобразно

предмета на оспорването съдът не може да посочи в диспозитива на крайния си акт всички установени с РА задължения.

Основателно е искането за поправка на очевидна фактическа грешка съобразно изчисленията на допусната по делото съдебно-счетоводна експертиза, посочени в молбата от 07.08.2020 г., а именно: 972 199.87 лв. главница и 288 857.06 лв. лихви за забава. Видно от приета по делото експертиза от 11.12.2018 г. вещото лице е съобщило корекциите на РА, направени с решение № 303 от 27.02.2017 г. В диспозитива на последното е посочен размер на сума, с която следва да се направи корекция на финансовия резултат, а не размер на установено задължение, поради което следва да се възприемат изчисленията на вещото лице.

Съдът намира, че на основание чл.175 АПК следва да допусне поправка на явна фактическа грешка. Касае се за допусната техническа грешка при изписване на размера на задълженията, предмет на съдебно оспорване, поправката на която няма да се отрази на формираната от съда воля, поради което следва да бъде извършена по реда на чл.175, ал.2 АПК. По изложените съображения съдът

РЕШИ :

ДОПУСКА на основание чл.175 АПК поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в диспозитива на решение № 4101 от 23.07.2020 г. относно размера на установените с РА задължения, предмет на съдебно оспорване, а именно: вместо допълнително установени задължения за корпоративен данък за 2010 г., 2012 г. и 2013 г. в общ размер на 559 713.28 лв. главница и 167 482.61 лв. лихви за забава, да се чете: в размер на 972 199.87 лв. главница и 288 857.06 лв. лихви за забава. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: